

Δικαιοσύνη για τα θύματα της Γαλλικής αστυνομίας

Marche pour la Justice et la Dignité

Ο βιασμός του Τεό στο παρισινό προάστιο Aulny-sous-bois από ομάδα τεσσάρων αστυνομικών ξυπνάει μνήμες και φουντώνει την οργή και το μίσος. Στις 19 Μαρτίου στη πλατεία Nation στο Παρίσι, θα πραγματοποιηθεί πορεία για τη Δικαιοσύνη και την Αξιοπρέπεια (Marche pour la Justice et la Dignité) από οικογένειες θυμάτων αστυνομικής βίας και συλλογικότητες. Ακολουθεί μεταφρασμένο στα ελληνικά το κάλεσμα για τη πορεία.

Οικογένειες των θυμάτων: Lahoucine Ait Omghar - Amine Bentounsi - Hocine Bouras - Abdoulaye Camara - Lamine Dieng - Wissam El Yamni - Amadou Koumé - Mourad Touat - Ali Ziri - Jean-Pierre Ferrara - Rémi Fraisse - Babacar Gueye

Ένας το μήνα. Αυτό είναι ο μέσος όρος των πατέρων, αδερφών και γιων που χάνουμε εξαιτίας της βίας των αστυνομικών δυνάμεων. Μία βία που παίρνει πολλές μορφές : τεχνικές ακινητοποίησης που οδηγούν το θύμα στην ασφυξία, γροθιές, πυροβολισμούς, τείζερ, με το θάνατο σαν αποτέλεσμα στις χειρότερες περιπτώσεις.

Εδώ και 40 χρόνια, τακτικά, οι δικοί μας δολοφονούνται από το γαλλικό κράτος, από τα χέρια αυτών που ονομάζονται ειρωνικά οι "φυλακές της ειρήνης". Εδώ και 40 χρόνια, τακτικά, η απάντηση σε όσους ζητάνε την αλήθεια και την δικαιοσύνη για τους θανάτους τους έχουν ως μόνη απάντηση την πιο ντροπιαστική ατιμωρησία και καμπάνιες εγκληματοποίησης. Η συνεχής αστυνομική και πολιτική παρενόχληση εναντίον της οικογένειας Τραορέ, στους οποίους εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας, το αποδεικνύει. Κάθε φορά είναι το ίδιο.

Η καταστολή που έχει στόχο εμάς, τις οικογένειες των θυμάτων, επιδεινώθηκε με το κράτος έκτακτης ανάγκης. Κάθε παραβίαση έγινε δυνατή, με τραγικές συνέπειες. Η αστυνομία δε προσαρμόζεται πια στο νόμο, ισχύουν άλλοι νόμοι για την αστυνομία. Και δεν είμαστε οι μόνοι που γίναμε στόχος των ασφαλιστικών μέτρων και της βίας του κράτους. Το 2015, ή κυβέρνηση ξεκίνησε ένα αληθινό πόλεμο : κυνήγησε τους μετανάστες και όσους τους προστατεύουν, συνέχισε τη τώρα παραδοσιακή καταστολή των "Μαύρων", των "Αράβων" και τον "Ρομά", και γενικά των λαϊκών προαστίων, στόχευσε τους Μουσουλμάνους. Σε όλα αυτά πρόσθεσε το κοινωνικό πόλεμο που οδήγησε ο Valls και οι συνάδελφοι του, όπως το είδαμε ενάντια στις κινητοποιήσεις για το εργασιακό νόμο. Μπροστά στις αντιστάσεις των λαϊκών περιοχών και του κινήματος, η βία αυξήθηκε και άγγιξε κατηγορίες του πληθυσμού που ήταν παλιά προστατευμένες.

Οι επιθέσεις που ζήσαμε το 2015 και το 2016 ενίσχυσαν τα μέτρα ασφάλειας ενώ αποτελούν συνέπειες της πολιτικής της Γαλλίας και των συμμάχων τους στο εξωτερικό. Το γαλλικό κράτος, που συνεχίζει να καταπιέζει τους λαούς όπως το κάνει στην Αφρική, συνεχίζει αυτή τη πολιτική στην Μέση Ανατολή και υποστηρίζει την καταπίεση της Παλαιστίνης. Η πάλη ενάντια στην τρομοκρατία μοιάζει περισσότερο με μία συνεχής επίθεση εναντίον αθώων λαών. Αυτό μεταξύ άλλων τρέφει την "κρίση των προσφύγων", που αντιμετωπίζονται κυνικά ως μια τρομοκρατική απειλή. Το φίδι δαγκώνει την ουρά του : ο εσωτερικός πόλεμος δικαιολογεί το πάντα τον όλο και πιο βίαιο έλεγχο του πληθυσμού και δίνει άδεια για βιαιοπραγίες στην αστυνομία που κατασταλεί όσους δεν της

αρέσουν, από τις οικογένειες θυμάτων έως τους διαδηλωτές που εναντιώνονται στο εργασιακό νόμο, από τους ακτιβιστές των λαϊκών περιοχών έως τη Notre Dame des Landes, τολμούν να οργανωθούν ενάντια στο κράτος και αναζητούν δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια.

Μας αφορά όλους μας.

Γιατί δεν αποδεχόμαστε την αυθαιρεσία της εξουσίας.

Γιατί οι λέξεις δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια έχουν ακόμα νόημα για μας.

Γιατί θεωρούμε πως είναι αναγκαίο να οργανωθούμε μαζί ενάντια στο πόλεμο στους φτωχούς, στους μετανάστες και στα παιδιά των αποικιοκρατούμενων λαών.

Καλούμε όσους αισθάνονται ότι τους αφορά να διαδηλώσουν μαζί μας τη Κυριακή 19 Μαρτίου.

Πηγή: <https://blogs.mediapart.fr/marche19mars/blog/120217/version-grecque-de-l...>